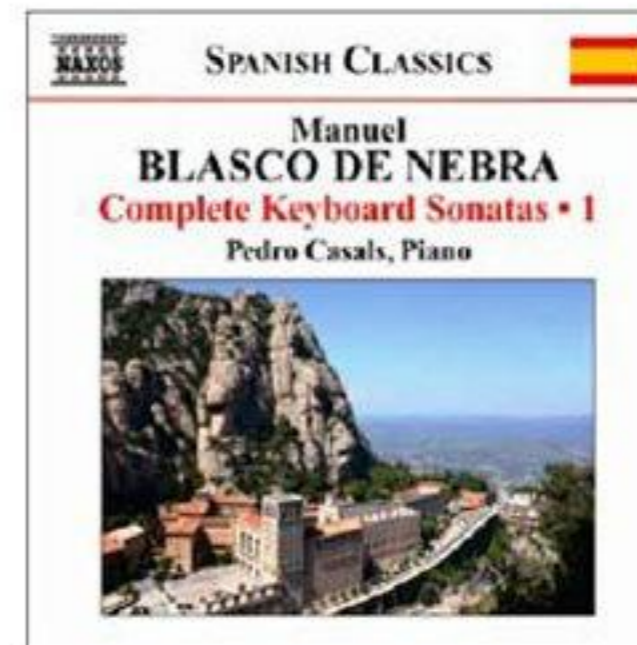

Sibelius To stykker, op. 111; **Gade** *Tre Tonestykker*, op. 22; **Palmgren** To preludier **Másson** *Larghetto*; **Nystedt** Variasjoner over 'Med Jesus vil eg fara', op. 4; **Olsson** Orgelsonate, op. 38 Ian Quinn (orgel)
Chandos CHAN 10581 (71 minutter)
1 2 3 4 **5** 6
www.chandos.co.uk

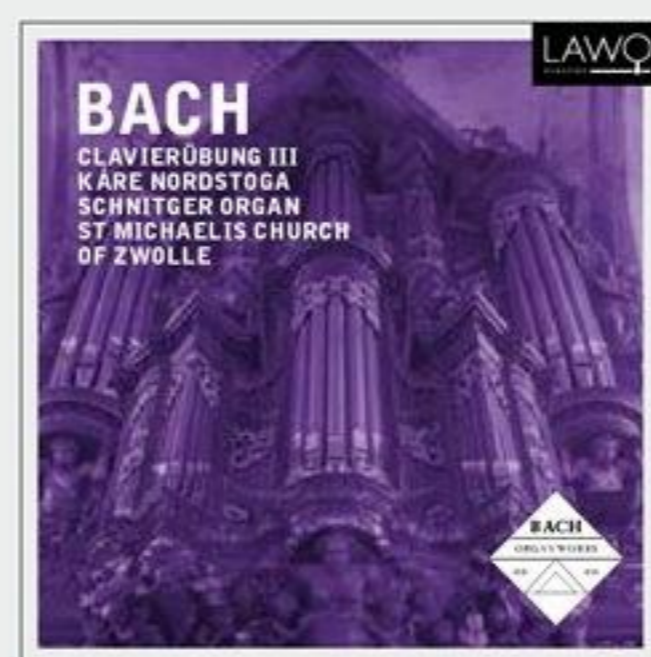
Dette er en høyst overbevisende reise gjennom stort sett uvanlig nordisk orgelmusikk, fra den Mendelssohn-aktige *Tre Tonestykker* (1851) av dansken Niels Gade, til *Larghetto*, komponert så sent som i fjor av islendingen Áskell Másson. Det største verket er den vennligsinnede senromantiske Sonate i E-dur av den svenske Otto Olsson. Men det betydeligste verket av alle er Knut Nystedts variasjoner over folketonen fra Sunnmøre, "Med Jesus vil eg fara" fra 1940, som her forbløffende nok innspilles for første gang. Den går gjennom et register av uttrykk før den kulminerer i en tordnende og herlig oppmuntrende fremstilling av melodien, fanget i praktfull lyd.

Blasco da Nebra
Komplette sonater for tangenter,
Vol. 1: 13 sonater
Naxos 8.572068 (76 minutter)
Komplette sonater for tangenter,
Vol. 2: 9 sonater
Naxos 8.572069 (76 minutter)
Komplette sonater for tangenter,
Vol. 3: 4 sonater
Naxos 8.572150 (59 minutter)
Pedro Casals (klaver)
1 2 3 4 5 **6**
www.naxos.com

Bach
Seks partitaer, BWV. 825–830
Vladimir Ashkenazy (klaver)
Decca 478 2163
(to CDer: 53 og 79 minutter)
1 2 3 4 5 **6**
www.deccaclassics.com

Bach
Clavierübung, III. del
Kåre Nordstoga (orgel)
LAWO Classics LWC 1012
(to CDer: 50 og 55 minutter)
1 2 3 4 **5** 6
www.lawo.no

En morgen for mange tusen år siden, i de dager da folk fremdeles spilte LP-plater, våknet jeg opp ved siden av min daværende venninne og satte på en plate – den som lå på spilleren. Det var Glenn Gould som spilte Bachs partitaer, og den ga meg et sånt energitrykk at jeg måtte hoppe ut av sengen og danse rundt på gulvet (venninnen trodde jeg var litt sprø). Nå er jeg ikke sikker på at Vladimir Ashkenazys innspilling ville ha nøyaktig den samme effekt (av vitenskapelig interesse burde jeg vel invitere noen hit og finne ut av det....), men jeg liker bestemt å tro at jeg ville rette ryggen og spisse oppmerksomheten, for disse fremførelsene er høyst intelligente og absolutt sanne – i den forstand at Ashkenazys tolkninger styres fullstendig av musikken: det er intet her som ikke er essensielt, ingen romantiske ritardandi, ingen fornemmelse av virtuosen som tvinger "min oppfatning" inn i partituret. Man får den fullkomment stofflige klarheten som man venter av Ashkenazy; innenfor den finner han plass for et vennlig ettertrykk på basslinjen, som grunnlag for alt som skjer ovenfor. Rytmene er stringente, men tilpasset den overordnede pulsen. Fint innspilt klaverklang også. Alt i alt et tiltrekkende sett som presenterer musisering av hengiven ærlighet.

Kåre Nordstogas gjengivelse av preludiene, messe-satsene og andre stykker som utgjør tredje del av Bachs *Clavierübung*, innspilt på orgelet i St Michaeliskirken, Zwolle i Nederland, har også basis i solid musikkunnskap. Dette er ikke akkurat musikk som lar utøveren briljere, men Nordstoga leverer fremførelser som belønner oppmerksom lytting.

Manuel Blasco da Nebra (1750-84) er enda en av disse komponistene som jeg oppdaget for en årrekke siden og aldri har kunnet forstå at ikke står på enhver pianists repertoar. Hans produksjon er liten nok til å fange opp (han sies å ha skrevet 170 verk, men bare 26 sonater for tangenter og seks pastoreller synes å ha overlevd), og hans musikk er ytterst sjarmerende. Stilistisk begynner den i Domenico Scarlattis sonater, og gradvis – i løpet av disse tre CDene – arbeider den seg i retning Mozart, vokser seg stadig mer ambisiøs i omfang, men forblir gjennomført spansk hele tiden. Pedro Casals gir herlig spenstige fremførelser av alle de 26 sonatene (men synd at det ikke var plass til pastorellene også). La oss håpe at et eller annet arkiv i Sevilla (hans hjemby: han tjente som organist i katedralen der) rommer et uopdaget gjemmede med de savnede 138 verkene. I mellomtiden beviser den musikken som har overlevd – mye av den innspilt her for første gang – at komponisten var en lykkelig mann og at musikken hans vil skape lykkelige tilhørere også. Kjøp inn et lager av Blasco da Nebra før vinteren kommer. Det blir en viktig D-vitaminkilde i mørketiden.

